

Άκου νταή...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

«Το να σκέφτεσαι με αποχρώσεις, θεωρείται θανάσιμο αμάρτημα και από τις δύο παρατάξεις, το ναι και το όχι είναι για αυτές οι μόνες πιθανές και σταθερές απαντήσεις». Έγραφε κάποτε ο Καζαντζάκης. Μιλούσε για τις πολιτικές παρατάξεις, που διαμορφώνουν τη συμπαγή βελάζουσα νεολαία. Σήμερα αυτή η πολιτική τοποθέτηση μπορεί να αναχθεί στην κοινωνική ακρότητα που επικρατεί στον κόσμο.

Να είσαι άντρας, σωματικά ευμεγέθης, με λειψό μυαλό και αισθήματα κυριαρχίας και διαπόμπευσης του διαφορετικού, είναι σήμερα η μαγκιά που επικρατεί και οφείλεις να υιοθετείς. Αν δεν είσαι άντρας είσαι ένα θηλυπρεπή όρνεο, που αξίζεις την περιφρόνηση. Διάλεξε, ή άντρας και μάγκας της κοινωνίας ή μίasma που υποστηρίζει ή τυγχάνει διαφορετικότητας.

Για πολλούς μήνες κυοφορούμαστε στην κοιλιά της μητέρας, λαμβάνοντας τροφή μέσω του ομφάλιου λώρου. Κολυμπάμε στο ίδιο υδάτινο περιβάλλον και προστατευόμαστε από τα ίδια μικροβιακά. Βγαίνοντας, στην ξηρή πραγματικότητα, κλαίμε, για να εκφράσουμε το άγχος του αποχωρισμού από αυτό το περιβάλλον, όπως θα έλεγαν και οι ψυχαναλυτές, ή κλαίμε, οδυρόμαστε γιατί ήρθαμε στο σάπιο τούτο κόσμο που μια αίσθηση ίσως η έβδομη αίσθηση, μας πληροφορεί για την κακία και την κακεντρέχεια του, όπως μου είπε κάποτε μια φίλη.

Αναρωτήθηκες ποτέ ηλίθιε ανθρωπάκο, γιατί ενώ προερχόμαστε από το ίδιο περιβάλλον, εσύ θέλεις να δείχνεις διαφορετικός. Μήπως η ταξική σου καταγωγή ή κοινωνική σου θέση σε καθιστά δυνατότερο; Μήπως οι ορμόνες σου είναι διαφορετικές από όλων των υπόλοιπων;

Λοιπόν, διάβασε αυτό, έχουμε όλοι τις ίδιες ορμόνες με διαφορετικά ποσοστά

δραστηριότητας στον καθένα μας. Είσαι ίδιος με όλους βιολογικά. Ακόμη και η εγκεφαλική σου δραστηριότητα είναι όμοια με τη δική μου. Το γεγονός ότι έχεις διαφορετικά ερεθίσματα από το βουκολικό σου περιβάλλον είναι κυρίως διάβημα για να αναπτυχθείς περισσότερο. Δεν αποτελεί τροχοπέδη της πνευματικής σου ανάπτυξης. Παρόλα αυτά επέλεξες τον δρόμο των εμποδίων για την εξέλιξη σου. Δεν το κατακρίνω, αδιαμφισβήτητα, δεν μπορώ να κατατάξω την επιλογή σου σε κακή ή καλή. Μπορώ όμως να κατηγορήσω τις πράξεις, στις οποίες οδηγήθηκες απ' την επιλογή σου.

Ξανά έριξα μια ματιά στη βιβλιοθήκη μου και ανακάλυψα ένα σκονισμένο βιβλίο του Μίμη Ανδρουλάκη, Η έβδομη αίσθηση. Οι λέξεις είναι χρώματα, γράφει σε κάποια ξεθωριασμένη σελίδα. Το γκρι, σύμβολο αδιαφορίας, το κόκκινο σύμβολο συμπάθειας, το κίτρινο χρώμα της αντιπάθειας.

Εσύ νταή, που επιτίθεσαι στο διαφορετικό, που διοχετεύεις την επιθετικότητα σου στον συνάνθρωπό σου, είσαι για μένα το κίτρινο. Βλέπεις πόσο, λιτά και απέριττα σε χαρακτηρίζω. Δεν ξυπνάς κανένα μίσος μέσα μου. Καταφέρνεις μόνο, να μεταμορφώσεις το πάθος μου για την υποστήριξη του διαφορετικού σε πόθο για καταδίκη. Δεν σε χτυπώ, δεν σε λιοδορώ, δεν σε ευνουχίζω συναισθηματικά. Σ' αφήνω να ζεις με την ψευδαίσθηση της ισχύος. Μιμούμαι την τέχνη του εγγαστρίμυθου, λέω αυτό που επιθυμώ και έπειτα εξαφανίζομαι, δίχως να σε πονέσω.

Οι δικές σου τραυματικές εμπειρίες, μετουσιώθηκαν σε βίαιες πράξεις. Απέναντι σε ένα συνομήλικό σου. Χαρακτηρίζεσαι από αδυναμία κριτικής σκέψης, αδυναμία να μάθεις απ' τις εμπειρίες σου (τις άσχημες), απουσία διορατικότητας και συναισθηματική αστάθεια. Πόνεσες ένα παιδί, του άνοιξες τον δρόμο προς το θάνατο. Μείνε να ακούσεις, να διαβάσεις, να δεις τι προκάλεσες. Είναι η ποινή που δεν θα ξεχάσεις ποτέ. Δεν αποζητά κανείς εκδίκηση για σένα. Όλοι επιζητούν να ανταποκριθείς στις συνέπειες των πράξεων σου.

Καλησπέρα αγέλη, αυτός ο κόσμος μεταβάλλεται συνεχώς!

Δημήτρης Σπύρου

Πηγές: enfo.gr - llazaros.blogspot.gr